

DECYZJE

DECYZJA RADY 2014/125/WPZiB

z dnia 10 marca 2014 r.

zmieniająca decyzję 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję Rady 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej. ⁽¹⁾
- (2) W dniu 28 stycznia 2014 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 2134 (2014).
- (3) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 2134 (2014) wymaga przedsięwzięcia środków, aby zastosować ograniczenia podróżowania oraz zamrożenie funduszy i aktywów wobec osób lub podmiotów, które wskaże komitet utworzony na mocy pkt 57 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2127 (2013), zgodnie z kryteriami określonymi w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2134 (2014).
- (4) W rezolucji 2134 (2014) Rada Bezpieczeństwa ONZ potwierdza również i przedłuża embargo na broń ustanowione jej rezolucją 2127 (2013). Ponadto w rezolucji 2134 (2014) Rada Bezpieczeństwa ONZ ustaliła, że embargo na broń nie dotyczy dostaw przeznaczonych wyłącznie dla wsparcia lub na użytek operacji Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA).
- (5) Oprócz tego zakres odstępstwa dotyczącego sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i związanych materiałów przeznaczonych wyłącznie dla wsparcia lub na użytek: misji na rzecz umacniania pokoju w Republice

Środkowoafrykańskiej (MICOPAX), międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA), biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. zintegrowanego budowania pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (BINUCA) i jego straży, regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej (AU-RTF), sił francuskich rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej oraz operacji Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej należy tak zmienić, aby obejmowało ono także udzielanie pomocy technicznej i finansowej.

- (6) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,
- (7) Decyzja 2013/798/WPZiB powinna w związku z tym zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/798/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych – a także świadczenia powiązanej pomocy technicznej lub finansowania i pomocy finansowej – przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia lub wykorzystania przez misję na rzecz umacniania pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (MICOPAX), międzynarodową misję wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA), biuro Narodów Zjednoczonych ds. zintegrowanego budowania pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (BINUCA) i jego straż, regionalną grupę zadaniową Unii Afrykańskiej (AU-RTF), siły francuskie rozmieszczone w Republice Środkowoafrykańskiej oraz operację Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA);”

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/798/WPZiB z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51).

2) Dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki, aby na ich terytorium nie mogły wjechać ani przez ich terytorium nie mogły przejechać osoby, które komitet ustanowiony na mocy pkt 57 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) (zwany dalej »komitetem«) wskaże jako osoby przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe albo akty narażające na szwank lub utrudniające transformację polityczną (w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych) albo akty podsycające przemoc – w tym osoby:

- a) które działają wbrew embargu na broń ustanowionemu w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały, przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną (w tym finansowanie i pomoc finansową) na rzecz działań z użyciem przemocy prowadzonych przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;
- b) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne (zależnie od tego, które mają zastosowanie) albo stanowiących naruszenie lub złamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;
- c) które rekrutują lub angażują dzieci w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, łamiąc mające zastosowanie prawo międzynarodowe;
- d) które udzielają wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym przez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, dzikiej przyrody i produktów od niej pochodnych, w Republice Środkowoafrykańskiej;
- e) które utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej albo dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;
- f) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie, sponzorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym BINUCA, MISCA, operację Unii Europejskiej (EUFOR RCA) i inne, wspierające je siły;

g) które są przywódcami podmiotu wskazanego przez komitet albo które temu podmiotowi udzielały wsparcia, działały na jego rzecz lub w jego imieniu albo nim kierowały;

wymienione w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach komitet stwierdzi, że:

a) podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;

b) wyjątek sprzyja osiągnięciu pokoju i pojednania narodowego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz stabilności w regionie.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie takie dotyczy tylko celów, do których zostało udzielone, i tylko odnośnych osób.

Artykuł 2b

1. Wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze posiadane albo kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, które komitet wskaże jako osoby przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe albo akty narażające na szwank lub utrudniające transformację polityczną (w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych) albo akty podsycające przemoc – w tym osoby i podmioty:

a) które działają wbrew embargu na broń ustanowionemu w pkt 54 rezolucji RB ONZ 2127 (2013) i w art. 1 niniejszej decyzji lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały, przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną (w tym finansowanie i pomoc finansową) na rzecz działań z użyciem przemocy prowadzonych przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

- b) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne (zależnie od tego, które mają zastosowanie) albo stanowiących naruszenie lub złamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;
- c) które rekrutują lub angażują dzieci w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, łamiąc mające zastosowanie prawo międzynarodowe;
- d) które udzielają wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym przez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, dzięki przyrody i produktów od niej pochodnych, w Republice Środkowoafrykańskiej;
- e) które utrudniają dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej albo dostęp do tej pomocy lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;
- f) które uczestniczą w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym BINUCA, MISCA, operację Unii Europejskiej (EUFOR RCA) i inne, wspierające je siły;
- g) które są przywódcami podmiotu wskazanego przez komitet albo które temu podmiotowi udzielały wsparcia, działały na jego rzecz lub w jego imieniu albo nim kierowały;

lub osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub na ich czele albo podmioty przez nie posiadane lub kontrolowane – zostają zamrożone.

Osoby i podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Nie udostępnia się żadnych funduszy, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych bezpośrednio ani pośrednio osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób lub podmiotów.

3. Państwo członkowskie może dopuścić wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

- a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia środków spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;

- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie racjonalnych honorariów i zwrot wydatków poniesionych w związku z korzystaniem z usług prawniczych;

- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych, a komitet nie podejmie decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

4. Państwo członkowskie może też zezwolić na wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

- a) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet, a ten taki wyjątek zatwierdzi;
- b) przedmiotem zastawu albo orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, z zastrzeżeniem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem 28 stycznia 2014 r. i że zastaw ani orzeczenie nie dotyczą osoby ani podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do środków, które saldo zamrożonych rachunków zwiększają z tytułu:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych w ramach umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na podstawie niniejszej decyzji;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i należności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 2c

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitetu.

Artykuł 2d

1. W przypadku wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia danej osoby lub danego podmiotu w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub nowe istotne dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 2e

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet.

2. W załączniku znajdują się także informacje, o ile są dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet niezbędne do identyfikacji odnośnych osób lub podmiotów. Informacje o osobach mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu osobistego, płeć, adres oraz funkcję lub zawód. Informacje o podmiotach mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załącznik zawiera też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet.”;

3) dodaje się załącznik w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2014 r.

W imieniu Rady
G. VROUTSIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, o których mowa w art. 2a, oraz osób i podmiotów, o których mowa w art. 2b

- A. Osoby
 - B. Podmioty”.
-